

אורבניזם

מאז ראשית המודרנה מתכתבת האמנות עם תהליכים של הרס ובנייה בערים הנובעים מן הקדמה, שחוללה שינויים רבים בסביבה ובכל מישורי החיים. באמנות העכשווית ניתן להמשיך ולזהות המשכיות ופיתוח של תהליכים אלה, מתוך התייחסות למציאות שבה תהליכי השינוי הופכים תדירים ועמוקים יותר כאשר האורבניזם הוא ללא ספק אחד המושגים החשובים והמעצבים של המאה העשרים. העיסוק בהשלכות האורבניזם כבש מתחילת הדרך סופרים, אמנים, משוררים, הוגי הדעות וחוקרי תרבות כאשר אמנים אשר התגוררו בערים הגדולות נמשכו אל התופעות המרתקות שהיא זימנה להם לאורך השנים תוך הפיכתו למעין טבע ראשון לאדם בן זמננו.

מקבץ העבודות המוצג בתערוכה משקף מגמות אלה של התבוננות וחקירה אמנותית של המרחב האורבני לצד ביקורת על המרחב בו אנו חיים ומייצג את "רוח הזמן" בזיקה לנושא המרחב האורבני העכשווי בעידן הגלובליזציה, למציאות החברתית-פוליטית המקומית, כמו גם לתהליכים של שינוי צורה כחלק מפעולה אמנותית.

אמיר תומשוב עוסק בביקורת על הסביבה הבנויה שהפכה לחזרתית, חסרת זהות וסכמאטית. נשואי המחקר של האמן, דור חמישי בעפולה, הם בעיקר בנייני הרכבת בשיכונים לצד אדריכלות ה"הווה" ההולכת ומתעצבת שעוד לא קיבלה שם. מקום מגוריו, אשר נמצא בתנופת בניה מאסיבית בשנים האחרונות זוכה לטיפול ומשמש כר נרחב להתכתבות עם האדריכלות המקומית. בדומה לעבודת האדריכל הבונה בניינים המתנשאים אל על פועל תומשוב בטכניקה הפוכה ורב שכבתית, ומפרק את פני השטח ולו רק כדי לחזור ולבנות אותו מחדש וקצת אחרת, להוסיף על הגלוי והנראה לעין תוך שימוש בטכניקת עבודה העושה שימוש בשבלונות נייר ורישום בדומה לדרך שמבליטה את הקשר שבין אדריכלות ואמנות. זאת לצד שימוש מתמיד ב"רדי מייד" הבא לידי ביטוי בכריכות ספרים ישנים, שאריות עץ שנמצאו ברחוב ועוד.

ליאת לבני, מרבה לעסוק בחומרים פשוטים ומתכלים חסרי הילה אמנותית כמו נייר ועץ בעזרתם היא יוצרת מבנים ותאורי נוף אורבני המפגישים בין טבע לתרבות. לבני יצרה בעקבות שהייתה בטיוואן את הסדרה **חלונות של מודרניות** (2012), כפרפרזה על חלונות עץ מסורתיים מגולפים. בתוך האובייקטים, העשויים חול ודבקים, בהם שולבו דימויים עכשוויים של גורדי שחקים, מבנים תעשייתיים, רכבל ועוד. האמנית, השומרת במבט ראשון על מראית עין מסורתית, עוסקת בהרס העולם המסורתי לטובת קדמה טכנולוגית מערבית. עבודה נוספת בתערוכה, **רדינג**, 2016, עוסקת אף היא בדואליות זו כאשר תחנת הכוח המיתולוגית של תל-אביב, על כל משמעותיה של זיהום אויר ואורבניות הפכה ברבות השנים לשטח ציבורי ירוק לטובת הציבור וארובתה נצבעה והפכה לאלמנט סביבתי.

נראה כי המציאות המשתנה תדיר, הנתונה להשפעתם של כוחות כלכליים אדירים וטכנולוגיה, משפיעה על האופן שבו האמנים עוסקים ביצירתם. במציאות כה דינמית ומשתנה בעידן שמאיץ

LITVAK
CONTEMPORARY

יצרנות מוגברת, מבקשים האמנים לעסוק בתהליכים של כליה ובנייה מחדש ובגבולות פרוצים גם
ביצירה האמנותית עצמה.

אוצרת: מיטל מנור